

Škola čar a kouzel v Bradavicích

1. Ročník pohledem Godrika Nebelvíra

Když jsme spolu s Helgou z Mrzimoru, Rowenou z Havraspáru a Salazarem Zmizozelem zakládali školu čar a kouzel, ani ve snu by nás nenapadlo, kolik nadaných mladých kouzelníků a kouzelnic se dostaví hned první rok.

Neprodleně po otevření dveří kočáru Bradavického expresu se na nás vyhrnula

skupina čítající asi padesát hlav. Studenty

jsme odbavili a odeslali do jejich ubikací,

aby se vybalili a připravili na to, co je bude

následně čekat. Byly pro ně připraveny

základní rozřazovací zkoušky, aby se měl náš

Moudrý klobouk podle čeho rozhodovat,

až nadejde ona slavnostní chvíle. Budoucí studenti byli

prozkoušeni například z vrhání kouzel,

základní obrany proti kletbám, z paměti a tak dále.

Po těchto testech nastal čas na

samotné zařazení do kolejí. Každému z nich byl na

hlavu přiložen klobouk, který zvučným hlasem umisťoval žáky do jednotlivých kolejí.

Večer pak došlo k prvnímu nesmělému seznamování mezi studenty a profesory.

Poté se šlo již spát.

Následujícího dne obdržel každý student svou kouzelnou hůlku, kterou si vyzdobil a upravil tak,

aby mu dobře padla do rukou a aby vyjadřovala to, jaký její majitel v hloubi duše je.

Ale protože naše školní dílny mají pouze omezené prostory, museli jsme se rozdělit

na dvě poloviny s tím, že zatímco jedna část pracovala na svých hůlkách,

ta druhá se zatím pořádně seznamovala v rámci svých kolejí,

a taky s bradavickými pozemky. Odpoledne pak studenti vyrazili k blízkým skalám,

kde je čekala hodina bylinkářství

pod mým dohledem. Po cestě s

nimi Arthur,

prefekt a zástupce Helgy

z Mrzimoru, prošel kouzelné tvory.

Pak jsme se již vrátili zpět do

bradavického hradu, kde jsme se

studenty ještě jednou

zevrubně prošli

jak tvory, tak byliny,

neboť se z těchto předmětů v následujících dnech měla skládat zkouška.

Večer byli studenti odesláni do místních umývár a poté se odebrali ke spánku. Ráno třetího dne bylo zasvěceno lektvarům, vyučován Salazarem Zmijozelem, a odpoledne pak hodině famfrpálu pod taktovkou Helgy z Mrzimoru. Pro hodinu lektvarů si napřed museli naši žáci sehnat potřebné ingredience. Ty se našťěstí daly poměrně lehce získat na školních pozemcích, a tak mohla

brzo proběhnout samotná hodina, při které se pod dohledem profesorů a prefektů studenti naučili přípravě základních lektvarů, a nakonec si připravili osvěžující, byť ne zrovna chutný nápoj. Odpoledne si všichni vyzkoušeli veškeré pozice, jež je možné zastávat při famfrpálu. Žáci okusili, jaké to je být střelcem, brankářem, odražečem i chytačem. To vše proto, aby později při hře rovnou věděli, jaká role je pro ně ta pravá. Po večeri ještě proběhly zkoušky z bylinkářství a kouzelných tvorů, a pak opět nastal nejvyšší čas na to jít spát.

Čtvrtý den začal pozdvížením. Do školy se nám vloudil trol. Tyto bytosti není radno podceňovat, a tak, i když se jej spojenými silami podařilo zahnat na útěk, jsme se rozhodli si o nich zjistit něco

víc v naší překrásné knihovně. Knihovnu a její jednotlivá oddělení bylo potřeba napřed odemknout, a až poté se vrhnout na hledání těch správných informací. Po dlouhém a úmorném pátrání, a následném překladu textů jsme zjistili, že trol se nejlépe zahání pomocí ohně a zpěvu. Proto jsme

onen večer strávili na školních pozemcích kolem táborového ohně.

Dalšího dne nás čekala výprava ven mimo ochranu bradavických kouzel, do světa mudlů. Cílem dané výpravy bylo naučit se mezi nimi maskovat tak, aby nikdo nepoznal, že jsme kouzelníci.

Zamířili jsme do jedné z jejich pevností,
která se nachází v blízkosti naší školy. Naše expedice byla nakonec úspěšná,
nikdo nás nepoznal. Večer, po návratu
na pozemky, jsme úspěch oslavili
promítáním nového kouzelnického vynálezu,
pohyblivých obrázků.

Den pátý, a bohužel i poslední,
byl věnovaný obraně proti černé magii.

Tu na naší škole vyučuje Rowena
z Havraspáru. Moc rád bych zde tento
den rozepsal více, ale bohužel to
není v mých silách. Celý jsem jej proležel v horečnatých stavech, až jsme nakonec zjistili,
že jsme si z výpravy do mudlovského světa přinesli jakousi zákeřnou chorobu,
se kterou naše kouzla nebyla sto nic udělat. Ona nemoc se rozšířila v našem
profesorském sboru natolik, že byla ředitelka školy nucena náš první studijní rok
přerušit na dobu, než se povede chorobu porazit a než se naskytne další vhodná
příležitost rok dokončit...

Na tomto místě bych rád poděkoval všem,
kteří přijeli studovat do naší
školy čar a kouzel. Moc mě, ostatně i
celý sbor, mrzí, že to všechno muselo
skončit tak, jak to skončilo.

Věřím a doufám,
že se ten moribundus vyhnul co
nejvíce žákům a že se brzy zase

všichni uvidíme!

No a jedna zpráva pro Nebelvír: Lvíčci, byli jste úžasní!
Zlatější kolej jsme si spolu s Anett nemohli přát. 😊

No a rád bych také poděkoval našemu profesorskému sboru, ředitelce, její zástupkyni,
naší skvělé zdravotnici a samozřejmě i úžasnému týmu v kuchyni za
realizaci a zajištění Bradavic. I když to skončilo, jak to skončilo, tak to bylo super a
doufám, že se brzo zase všichni shledáme a že dokončíme to, co nám
ještě chybí. Díky, lidi!

Godrik Nebelvír

ŠKOLA ČAR A KOUZEL V BRADAVICÍCH

První školní rok v Bradavické škole čar a kouzel byl jedním slovem nepopsatelný.

Už to, že mi čtyři největší kouzelníci nabídli dělat na této škole ředitelku byla pro mě velká pocta.

Nabídku jsem přijala a dala se do práce. Bylo potřeba dokončit spoustu věcí.

Kdo nám bude vařit, kdo se postará o zásobování našeho hradu.

Nějakou dobu to trvalo. Ale vše se povedlo.

Ti kteří nám chtěli pomoci s chodem této unikátní školy se našli.

Do našeho týmu v kuchyni se dostal Michal, Eliška a Mirka. Celou dobu se starali o naši kuchyň. Měli jsme skvělé jídlo a neustálí přísun pití. A potom nejdůležitější bylo napláňovat rozvrh hodin.

A co vše se tam muselo vejít?

Péče o kouzelné tvory si vzal na starosti Artur. Artur je prefektem koleje Mrzimor.

Za kouzelnými tvory jsme se museli vydat do okolí našeho hradu. Tato naučná trasa s kouzelnými tvory byla netradiční.

Helga z Mrzimoru zakladatelka Mrzimorské koleje je sportovní typ a její vášní je famfrpál. Takže se rozhodla, že tomuto sportu naučí i studenty.

Trénink tohoto úžasného sportu proběhl velmi dobře. Každý si vyzkoušel všechny pozice, které famfrpál nabízí. Mě osobně se nejvíce líbil trénink na chytače.

Jeho úkolem není jen chytit zlatonku, ale také ji najít. Je velice malá a rychlá.

Někdy to byl opravdu oříšek.

I když tento školní rok byl první,

tak se nám podařilo zajistit velké množství svitků a knih ze kterých můžeme čerpat inspiraci a vědomosti. Ale vše potřebuje nějaký řád a těmto svitkům a knihám se rozhodla dát řád Anette prefekt koleje Nebelvír.

Když jsme ovšem do knihovny potřebovali jít, tak se to naši knihovnici vůbec nelíbilo a nechtěla nás tam pustit. Studenti si s tím

však poradili a rozluštili tajný kód, který je potřeba ke vstupu.

V knihovně jsme poté zjistili jak se vypořádat s horským trolelem.

Ten se nám totiž nějakým záhadným způsobem dostal do školy.

Nikdo neví jak se tam dostal, ale jsou dost agresivní a smrdí. Zápach byl cítit ještě po tom co jsme jej vypudili. Ale ani po vyhledání informací v knihovně to nebylo jednoduché. Jelikož informace byli v runách. Což je jazyk, který se nyní hojně používá. Vypudit se nám jej podařilo hlavně díky studentům.

Nebelvír založil Godrik Nebelvír. On si na starosti vzal velice zajímavý předmět a to je bylinkářství. Bylinky rostou všude a znají je i mudlové.

To co je pro nás užitečná rostlina, tak mudlům se může zdát jako obyčejná a její pravé účinky neodhalí.

Rowena z Havraspáru je kouzelnice, která mistrně ovládá kouzla.

A proto je to právě ona kdo studentům tyto kouzla, zaklínadla, kletby i protikletby naučila.

Jelikož je kouzel velké množství, tak prefekt její koleje Felix se tomuto tématu věnoval společně s Rowenou.

Mezi kouzelníky, kteří naši školu založily patří ještě Salazar Zmijozel. Tento trochu tajemný kouzelník má svou hlavu. Rozhodl se předat studentům to co zná ze své praxe a jsou to různé lektvary. Jeho hodiny jsou zajímavé a někdy velice úsměvné. On vždy ví co do kterého lektvaru patří a k čemu se používá, ale co mu dělá problém, tak je

vzpomenout si jak se přísady jmenují. Jelikož má na některé přísady své zkratky a své vlastní názvy. Ale to ti velcí kouzelníci mají. S lektvary mu pomáhala jeho pravá ruka a zároveň prefekt jeho koleje Morgana.

Takže ať to shrneme. Studenti se v letošním roce učili péči o kouzelné tvory, bylinkářství, famfrpálu, runám, obraně proti černé magii ve které byla zahrnuta i další kouzla, kletby a protikletby.

Náš tým doplnila madam Cross, která pečovala o naše zdraví.

A taky pořádek v našich komnatách. Ne že by nám tam uklízela, ale dohled musí být.

Jeden den jsme se vydali mezi mudly. V této době je potřeba se umět maskovat tak, aby nás mudlové neodhalili jelikož nejsou všichni tolerantní ke kouzelníkům.

Tento den byl co se našeho úkolu týká velice úspěšný. Nikdo z přihlížejících mudlů nepoznal, že také nejsme mudlové.

V tomto školním roce jsme měli naplánované ještě další akce.

Ať už to byl třeba turnaj ve famfrpálu nebo školní zkoušky.

Bohužel nebylo možné je uskutečnit. Náš pobyt v Bradavicích jsme byli nuceni ukončit dříve neboť se nám do hradu dostala velice zákeřná nemoc. Nejvíce se nám rozšířila mezi profesorským týmem.

Se studenty se rádi uvidíme v
říjnu na víkendové akci na
našem druhém hradu v
Rajnochovicích.

Závěrem bych chtěla poděkovat studentům, že se s námi na cestu do kouzelnického světa vydali.

Michalovi, Elišce a Mirce za úžasné pokrmy.
Mojí zástupkyni slečně Petronelle
za zásobování hradu a zajišťování
informací pro okolní svět.

Madam Cross, která se ujala našeho zdraví a dohlížela na to,
že v komnatách bude pořádek.

Celému profesorskému a prefektskému týmu za to jací jsou a
jak perfektně to se mnou zvládli. Těším se na brzkou shledanou.

Opravdu díky všem.

Ředitelka Bradavické školy čar a kouzel Dilysa Derwentová